

3.

Lønninger og Alderstillæg til Tjenestemænd af lavere Grad, som midlertidig ansættes i højere Lønningsklasse, jfr. §§ 12 og 17. Svarskrivelse:

Finansministeriet. København, den 7. Januar 1942.

Journ. Nr. L. 8968/41.

I Skrivelse af 13. November f. A. har det ærede Finansudvalg udbedt sig Oplysning om, hvorledes der forholdes med Tjenestemænd af lavere Grad, som midlertidig ansættes i højere Lønningsklasse, med Hensyn til Forhøjelse af Lønningen, naar de midlertidig har været saa længe i midlertidig højere Lønningsklasse, at de, hvis de var fast i den højere Lønningsklasse, vilde have faaet Alderstillæg; endvidere har Finansudvalget ønsket oplyst, om det kan antages, at vedkommende ved fast Ansættelse i den højere Stilling vil faa godsrevet de Aar, vedkommende har været midlertidig ansat i den højere Stilling, alt forudsat, at vedkommende gaar direkte over fra den midlertidige til den faste Ansættelse. I den Anledning skal jeg fremsætte følgende Bemærkninger:

Ifølge Tjenestemandslovens almindelige Bestemmelser i § 12, Stk. 2, kan der for Funktion i højere Stilling, der varer over 4 Uger, ydes et særligt Funktionsvederlag bestaaende af Halvdelen af Forskellen mellem den Tjenestemanden i hans egen Stilling tillagte Grundløn med Alderstillæg og det Beløb, han i Grundløn og Alderstillæg vilde oppebære ved en Udnævnelse i den højere Stilling.

I Tilfælde, hvor en Tjenestemand efter langvarig Funktion i den højere Stilling med Funktionsvederlag efter § 12, Stk. 2, udnævnes fast i Stillingen, har der undertiden været rejst Spørgsmaal om Ydelse af særlig Lønningsanciennitet under Hensyn til Funktionsperioden, men man har i Almindelighed fra Lønningsraadet og Finansministeriets Side afvist Forslag om Anciennitetstildeling paa dette Grundlag, medmindre der har foreligget ganske særlige Grunde til, at Udnævnelsen er trukket i Langdrag, som t. Eks. ved Politiorningens Gennemførelse.

Det er i § 12, Stk. 5, udtrykkeligt udtalt, at Funktionsvederlag kun vil kunne ydes ved Funktion i en normeret Stilling, dog at der af vedkommende Minister, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet til Udtalelse, vil kunne fastsættes Undtagelse herfra for Stillinger uden for Administrationskontorer, naar paagældende Funktion har været mindst 3 Maaneder.

Ved Tekstanmærkninger til Finanslovforslaget for 1942—43 er der imidlertid for Udenrigsministeriets og Handelsministeriets Vedkommende søgt særlig Hjemmel for, at det paagældende Ministerium bemyndiges til at udbetale een eller flere Tjenestemænd i en bestemt højere Lønningsklasse Lønning som Tjenestemænd i en nærmere angivet Lønningsklasse, og man gør herved Fravigelse fra de almindelige Principper for Ydelse af Vederlag for Funktion i højere Stilling, hvad enten denne er normeret eller ej.

De paagældende Tekstanmærkninger har for Udenrigsministeriets Vedkommende været optaget paa Finansloven gennem en længere Aarrække, medens Handelsministeriets Hjemmel første Gang er søgt fra 1. April 1940.

Det af Udvalget rejste Spørgsmaal har saaledes ikke hidtil kunnet faa praktisk Betydning for Handelsministeriets Tjenestemænd. Derimod har Ordningen for Udenrigsministeriets Vedkommende virket saa længe, at der kunde have været Mulighed for, at en konstitueret Tjenestemand har fungeret saa længe, at der var opstaaet Spørgsmaal om hans Alderstillæg i den højere Stilling. En Undersøgelse af Lønningsmaterialet viser imidlertid, at ingen Funktion har strakt sig over de 3 eller 5 Aar, der udkræves til Opnaaelse af Alderstillæg.